

NIEOBWINIONY (1) *part praet pass pf*

A pl m pers nieobwini(o)n(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie dający podstaw do obwinienia:

Szereg: »niepokålany i nieobwiniony«: áby was wytáwił święte y niepokálane y nie obwinione [immaculatos et irreprehensibiles] przed oblicznością fwoią. WujNT Col 1/22.

Cf NIEOBWINOWANY, OBWINIONY

ZZa